ПОРУШИЛИ ПРОТОКОЛ

- Не сподобався мені цей радгосп. Зустріли тільки хлібом-сіллю.

(У деяких районах завели собі моду зустрічати і проводжати представників республіканських і областних відомств і організацій бучними обідами та банкетами. Часом поважні гості навіть гніваються, коли порушається такий "церемоніал".)

ПРИЙМАЮТЬ БУДИНОК
- Швидше промокніть, а то акт зіпсується.
Мал. В. Гливенка

- Мовчиш - погано, говориш - погано. Продавець завжди винуватий.
Мал. А. Арутюнянца

- Мені здається, товаришу майстер, що перегорів конденсатор.
- Нічого, полагодимо, тільки ви покажіть, де ця штука...
Мал. А. Василенка

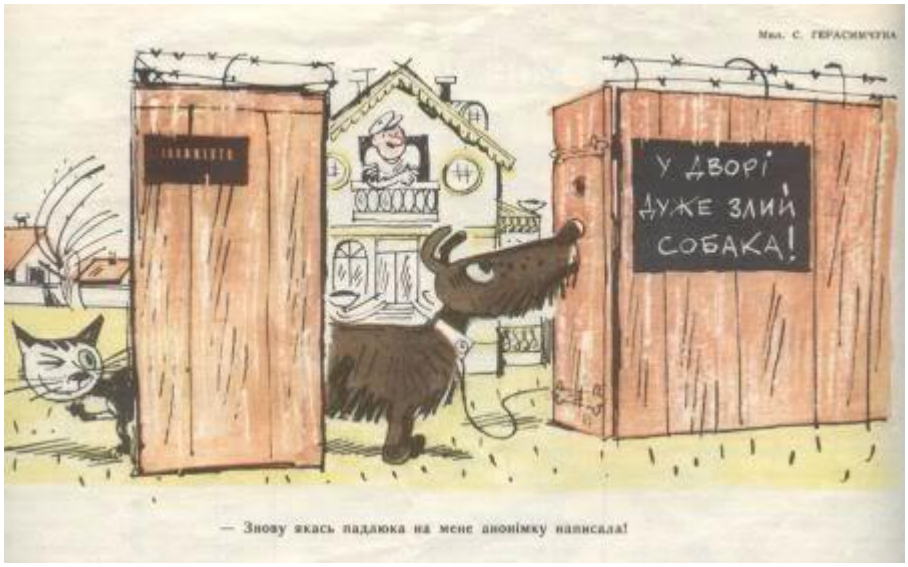

- Знову якась падлюка на мене анонімку написала!
Мал. С. Герасимчука

- Що ви тут робите?
- Шукаю проліски...
Мал. І. Александровича

СЕРЕД ДОВГОЖИТЕЛІВ

- Взагалі моїй дружині вже сто тридцять, але вона за жіночою звичкою собі применшує...

Малс. С. Герасимчука

- Заходьте, Женю, частіше. Перед вашим приходом донька дуже гарно квартиру прибирає.

Мал. А. Арутюнянца

- Що ти робиш?
- Хіба не бачиш? Машину мию...

Мал. В. Горбачова

Хрести американця Сміта.

Мал. В. Гливенка

ЧИ УВАЖНІ ВИ, ДІТИ?

- Скажіть, хто тут хороший, а хто поганий?

Мал. А. Василенка

- Ура, я дістав квиток на футбол!
Мал. С. Герасимчука

- Да-а, відчувається ще слабка передсезонна підготовка - не те скло б'ють.
Мал. В. Горбачова

- Хто хотів бачити Петра Петровича?
Мал. І. Александровича

- Змикитимо... один на трьох.
Мал. О. Соіна (Дніпропетровськ)

ВЕСНЯНИЙ МАТЧ
- А в чому, по-вашому, я маю бігати по таких калюжах?!
Мал. В. Гливенка

- І коли вони вже перейдуть на самообслуговування?
Мал. А. Свинцова

Остання сторінка обкладинки

У мене в гостях угорський сатиричний журнал "Лудаш Матьї" (Будапешт).

- А мої діти мене не забувають: тільки-но колемо кабана - всі з'їжджаються.

Без слів.

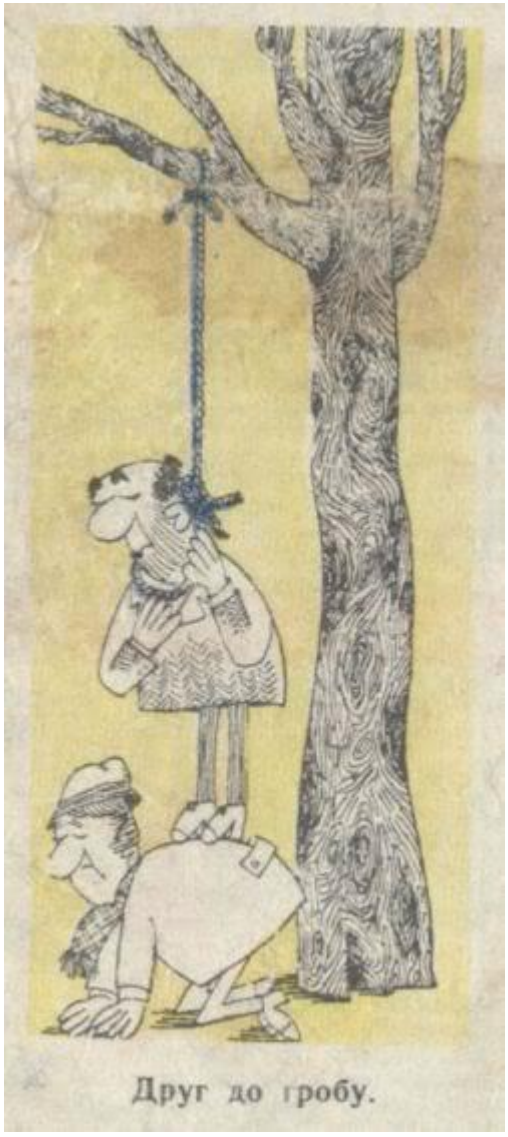

Друг до гробу.

СУЧАСНА ОБСТАНОВКА КВАРТИРИ
- Боже мій, невже у вас описали меблі?

- Що вас зробило мандрівником?
- Аліменти.

НАРЕЧЕНА З МАШИНОЮ
- Лайошка, як добре, що ми зустрілись. Я якраз хотіла з тобою поговорити.

ЗОЛОТЕ ВЕСІЛЛЯ

— Пам'ятаєш наше прекрасне минуле?

ЗОЛОТЕ ВЕСІЛЛЯ
- Пам'ятаєш наше прекрасне минуле?

САМОКРИТИКА

Дружина будить чоловіка.
- Якийсь підозрілий шум у сусідній кімнаті!
Чоловік спросоння:
- Нічого не чую... Відчепися...
- Але хтось либонь ходить у сусідній кімнаті!
- Хто ж там може ходити?..
- Звідки я знаю?
- Тобі причулося...
- Напевно, злодій!
- Будь ласка, не заважай мені спати і сама теж лягай!
Голос дружини стає роздратованим:
- Це найлегше - відштовхнути людину! Тому що ти дуже розумний. Ти не можеш помилятися! Якщо я щось скажу, то ти лише відмахуєшся. Мені ця зверхність уже набридла. Ти завжди такий упертий!
- Не заважай спати!..
- Ах, вибач, я на якусь хвилю повірила, що ти погодишся зі мною. А ти? Якщо я щось скажу, то це завжди моя фантазія! Чому ти не скажеш відверто, що я ідіотка, слово якої нічого не варте?
- Що ти сказала?
- А ти навіть уваги не звертаєш! Добре! Я кажу, що чую підозрілий шум із сусідньої кімнати.
- Напевно, миша.
- Цього бути не може! Минулого тижня труїли. Це злодій!
- Не мели дурниць!
- Ти тільки знаєш ображати. Ліпше пішов би та подивився.
- Гаразд, я йду, тільки замовчи!
- Я мовчу. Я не така, як ти. Ти безмежно щасливий, коли за тобою останнє слово!
Заспаний чоловік з розлюченим обличчям встає з ліжка, іде в сусідню кімнату і через кілька секунд з покаянним виглядом повертається назад.
- Не гнівайся, - каже. - Там і справді злодій.
Дружина переможно вигукує:
- А що я казала?!
Потім м'якше додає:
- Зате як гарно, що ти сам переконався в тому, що не маєш рації.
І заспокоївшись, обоє мирно поснули знову.

Фелекі ЛАСЛО
Переклад з угорської Я. ФІНЮКА

САТИРИЧНІ МІНІАТЮРИ

Він увійшов уже в свою глибоку осінь...
А от письменником себе вважає й досі.
І те, що видали йому колись письменницький квиток,
Ввело в оману і його діток.
*** * ***

Поет без думки в віршах,
Немов криниця без води,
Або, як цап без бороди.

*** * ***

Усе вихваляють і славлять без міри
Тільки лукавці та ще лицеміри.

*** * ***

Коли б усе задумане людьми збувалося,
Ти тільки, господи, не дай,
То можна стверджувати сміло,
Що людство досі б зледащіло вкрай,
Або давно б уже у космос полетіло...

*** * ***

Є люди, що страшенно люблять попожерти,
І тільки через те бояться смерті,
Бо знають ці запеклі атеїсти,
Що їм ніхто не дасть на тому світі їсти.

*** * ***

За бороду ти бога ще, юначе, не вхопив,
По чому лиха ківш ти теж іще не знаєш...
Для інших ти ще й на копійку не зробив,
А вже для себе на червінець вимагаєш.

*** * ***

Безкебетні поети ще й пройди до всього
В дружбу стараються втертися до видатного.
І всі споконвіку одну мають звичку -
В історію влізти, і теж на дурничку...

*** * ***

Цей в людях тонко розбирається,
Він зна кому що до смаку.
В лестивій посмішці ховається,
Немов гадюка в квітнику.

Сергій ВОСКРЕКАСЕНКО